

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. TC 56/2018

Beslissing inzake de klacht, ingediend door klager tegen NOAB-lid, hierna: betrokkene.

1. DE PROCEDURE

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van het klaagschrift en het verweerschrift, beide stukken voorzien van bijlagen. Partijen hebben hun standpunt mondeling toegelicht ter zitting van maandag 23 april 2018 te 's-Hertogenbosch. Op deze zitting zijn toen verschenen en gehoord, klager, vergezeld van zijn vader en van zijn gemachtigde, alsmede, betrokkene, vergezeld van de heer mr. A, verbonden aan Advocaten en Notarissen, te dezer zake optredend als gemachtigde van betrokkene.

Namens klager heeft de gemachtigde ter zitting een pleitnota voorgedragen en een exemplaar daarvan overgelegd aan de wederpartij en aan het Tuchtcollege.

1.2. Aan het slot van deze zitting heeft het Tuchtcollege aanleiding gevonden partijen de vraag voor te leggen of er bij hen bereidheid bestaat om alsnog een schikking te beproeven, ter beslechting van de tussen hen gerezen geschillen. Partijen hebben daarop eenparig verklaard die mogelijkheid graag te willen onderzoeken, waarna het Tuchtcollege, in overleg met partijen, de behandeling van de zaak heeft aangehouden voor de duur van een – daarna herhaaldelijk op verzoek van partijen verlengde -periode van vier weken, onder mededeling verder dat indien partijen tot een compromis komen, klager de klacht zal intrekken en dat, indien ze niet tot een vergelijk komen, het Tuchtcollege in dat geval nader zal beoordelen of een nadere zitting gewenst is of dat rechtstreeks schriftelijk uitspraak op de klacht zal worden gedaan. Partijen hebben vervolgens eenparig verklaard volledig in te stemmen met dit procesvoorstel.

1.3. Partijen zijn er blijkens de na de eerste zitting ontvangen correspondentie, die voor zover van belang tot de stukken van het geding wordt gerekend, samen niet (volledig) uitgekomen. Om die reden heeft het Tuchtcollege partijen uitgenodigd voor een nadere zitting, welke heeft plaatsgevonden op 1 oktober 2018, eveneens te 's-Hertogenbosch. Aldaar waren aanwezig en zijn gehoord dezelfde personen als die ter gelegenheid van de eerste mondelinge behandeling zijn verschenen en gehoord.

Aan het slot van het onderzoek ter tweede zitting heeft de voorzitter het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. DE KLACHT

2.1. Klager stelt zich op het standpunt dat betrokkene ten opzichte van klager heeft gehandeld in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens haar cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) dan wel dat betrokkene anderszins jegens klager heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

Desgevraagd ter nadere zitting heeft klager bij monde van zijn gemachtigde uitdrukkelijk verklaard dat hij betrokkene in dat verband nog slechts verwijt dat hij klager – kort gezegd - niet heeft betrokken bij de verkoop van de hierna nader aan te duiden fosfaatrechten.

2.2. Betrokkene stelt zich op het standpunt dat alle aantijgingen – voor zover deze zien op het nog in geschil zijnde onderdeel van de klacht - onjuist zijn en betwist al hetgeen klager te dier zake aanvoert.

3. DE VOORGESCHIEDENIS

3.1. Klager oefende samen met zijn broer een maatschap uit onder de naam Maatschap X (hierna: de maatschap). De maatschapsovereenkomst is gesloten op 1 april 1985. De maatschap is door de gemachtigde namens klager in december 2016 opgeheven door middel van uitschrijving in de Kamer van Koophandel. De reden daarvoor was dat klager op dat moment een bewijs van onvermogen nodig had voor het kunnen inschakelen van een advocaat en hij daarvoor, alsmede voor het verkrijgen van een uitkering - aldus de betreffende gemeente - dan wel eerst de maatschap diende op te zeggen.

3.2. Tot de stukken van het geding behoort een door de accountant van de koper opgestelde “Overeenkomst tot bedrijfsoverdracht”, gedagtekend 7 februari 2017 en ondertekend door (als verkoper) “De heer (broer van klager), zelfstandig bevoegd om namens de maatschap op te treden. Namens Maatschap” en als koper de heer IJ. Bij deze overeenkomst zijn de daarin nader omschreven fosfaatrechten (hierna: de fosfaatrechten) verkocht.

4. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

4.1. Klager:

Ter zitting van 1 oktober 2018 heeft klager desgevraagd uitdrukkelijk verklaard dat hij van alle aanvankelijke klachtonderdelen nog slechts een beslissing van het Tuchtcollege wenst op het klachtonderdeel dat met instemming en wetenschap van betrokkene in de loop van 2017 de fosfaatrechten zijn verkocht zonder klager hierin te mengen en toestemming te vragen voor verkoop van deze rechten. Voor het standpunt van klager met betrekking tot dit overgebleven geschilpunt wordt verwezen naar hetgeen daartoe door hem in de van afkomstige

stukken is aangevoerd. Ter beide zittingen heeft klager bij monde van zijn gemachtigde en al dan niet op vragen van het Tuchtcollege, daar nog het volgende aan toegevoegd, zakelijk weergegeven.

Uit een door klager op 25 juni 2018 ontvangen overeenkomst tot bedrijfsoverdracht is gebleken dat de maatschap reeds per 7 februari 2017 de fosfaatrechten heeft verkocht. Deze wetenschap is door betrokkene eerder nimmer gedeeld met klager. Doordat de maatschap op het moment van de verkoop van de fosfaatrechten wegens het conflict tussen de beide broers in het stadium verkeerde van “ontbinden en verdelen”, diende door beide maten de koopovereenkomst te worden goedgekeurd en ondertekend. Betrokkene heeft meegewerkt aan het eenzijdig handelen hetgeen blijkt uit een tot de gedingstukken (pleitnota klager bladzijde 4 bovenaan) behorende weergave van de brief van 20 juli 2017 van mevrouw Z, een medewerkster van betrokkene, gericht aan de broer van klager. Klager zat al vanaf eind 2016 te wachten op vereffening van de maatschap. Klager weet thans niet meer hoe een en ander toen precies is verlopen en weet dus niet meer of hij toen heeft overwogen om betrokkene te informeren over de door hem gedane uitschrijving als maat, maar volgens zijn gemachtigde wist betrokkene er toen al wel van. Naar hem bijstaat, beschikt de gemachtigde thuis nog over documenten die dit standpunt ondersteunen. Hij heeft die stukken thans niet bij zich. De geïnde opbrengsten van de verkochte fosfaatrechten zijn opgegaan aan het betalen van crediteuren en “aan het innen door de broer van klager van diverse bedragen” en dat laatste is zelfverrijking en is geschied zonder nader overleg met klager. Dat is als aan betrokkene toe te rekenen nalatig handelen te kwalificeren. Betrokkene had een dermate groot overwicht op beide maten dat hij de opbrengst van de fosfaatrechten veilig had moeten stellen ten behoeve van beide maten, zeker ook gezien de bij betrokkene bekende wetenschap dat klager minderbegaafd is. Betrokkene heeft aldus zijn zorgplicht ernstig verzaakt. Klager kwam jaarlijks op het kantoor van betrokkene om aangiften e.d. te ondertekenen. Dus betrokkene had de mogelijkheid om hem over alle relevante zaken in te lichten. Klager verzoekt, naar het Tuchtcollege hem verstaat, om de klacht gegrond te verklaren en betrokkene een passende maatregel op te leggen. Klager heeft kennisgenomen van de mededeling van de voorzitter van het Tuchtcollege dat het Tuchtcollege niet bevoegd is te oordelen over verzoeken om schadevergoeding en dat klager zich daarvoor tot de civiele rechter dient te wenden.

4.2. **Betrokkene:** heeft de feitelijke grondslagen van de klacht, zoals deze nog luidt na de tweede mondelinge behandeling (gang van zaken met betrekking tot de verkoop van de fosfaatrechten), als volgt betwist, kort samengevat:

Betrokkene is nimmer weigerachtig geweest om informatie waarop klager rechtens of contractueel aanspraak heeft, te verstrekken. De klacht met betrekking tot de fosfaatrechten houdt waarschijnlijk verband met een civielrechtelijk afrekeningsverschil tussen de maten van de maatschap waarvan klager deel uitmaakte. Een dergelijk geschil kan geen onderwerp zijn van deze tuchtrechtelijke procedure. Betrokkene zelf heeft niet de onderwerpelijke fosfaatrechten verkocht. Zij was geen contractspartij daarbij. De opbrengst van die verkoop is op de bankrekening binnengekomen en daar is toen van alles van betaald, zoals crediteuren en de kosten van de opheffing van de maatschap. Betrokkene heeft toen wel tegen de broer van klager gezegd dat hij een en ander moest vereffenen met klager. Betrokkene heeft telkens op alle verzoeken/vragen van de zijde van klager geantwoord. De maatschap is indertijd eenzijdig door klager opgeheven, zonder medeweten van de broer-medevennoot en ook betrokkene is er toen niet van op de hoogte gesteld door klager.

Zodra sprake is van opheffing van een maatschap, dient er iets te gebeuren. Betrokkene heeft indertijd wel contact gehad met de broer en heeft ook, mede naar aanleiding van signalen van diverse kanten, waaronder de huisbankier, dat klager niet dan wel moeilijk bereikbaar was, geprobeerd met klager in contact te komen en blijven, om zodoende zo mogelijk de onderlinge verhoudingen te verbeteren maar klager heeft constant niet gereageerd. Aan het einde van 2016 heeft betrokkene een paar keer getracht de beide broers rond de tafel te krijgen voor een oplossend gesprek maar daar verscheen dan telkens alleen de broer. Klager is nooit bij betrokkene op kantoor geweest om stukken te ondertekenen en over vereffening heeft klager nooit met betrokkene gesproken. Betrokkene werd eerst bekend met de onder 3.2 genoemde overeenkomst tot bedrijfsoverdracht toen de concepten ervan bij de broer binnenkwamen. De enige rol die voor betrokkene te dier zake nog was weggelegd, was om ervoor te zorgen dat het geld binnen kwam en dat bleek later een langdurig proces. Eerst medio februari 2017 kwam betrokkene er achter dat klager zich definitief had uitgeschreven als maat van de maatschap.

Conclusie: er is in geen enkel opzicht sprake geweest van enig handelen of nalaten van betrokkene in strijd met de zorg die een NOAB-lid behoort te betrachten tegenover klager als cliënt bij diens belangenbehartiging noch kan betrokkene anderszins enig handelen of nalaten in relatie tot klager verweten worden dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt. De klacht, zoals die ter zitting van 1 oktober 2018 is teruggebracht tot nog één klachtonderdeel (gang van zaken met betrekking tot de verkoop van de fosfaatrechten), dient ongegrond te worden verklaard. Indien en voor zover het Tuchtcollege al toekomt aan het opleggen van een maatregel, kan zulks alleen betrekking hebben op de in het Reglement Tuchtrechtspraak limitatief opgesomde maatregelen.

5. DE BEOORDELING

(5.1 - 5.2.) 5.3. Het Tuchtcollege stelt vast dat het niet bevoegd is om zich uit te laten over de vraag of (een der) partijen als gevolg van een en ander schade hebben geleden dan wel anderszins civielrechtelijke aangelegenheden hebben aangerood. Deze (eventuele) vorderingen staan ter beoordeling aan de civiele rechter.

5.4. In het nog resterende geschilpunt voor het Tuchtcollege draait het om de vraag of, en zo ja, welk (tuchtrechtelijk) verwijt betrokkene kan worden gemaakt met betrekking tot de plaatsgevonden hebbende verkoop van de fosfaatrechten.

5.5. Klager heeft ter onderbouwing van dit resterende klachtonderdeel aangevoerd dat:

- betrokkene reeds ten tijde van de verkoop van de fosfaatrechten (ergens rond 7 februari 2017) op de hoogte was van het feit dat de maatschap ontbonden was. Klager weet thans weliswaar niet meer hoe een en ander toen precies is verlopen en weet dus ook niet meer of hij toen heeft overwogen om betrokkene toen te informeren over de door hem gedane uitschrijving als maat van de maatschap, maar volgens zijn gemachtigde wist betrokkene er toen al wel van;

- betrokkene, die een groot overwicht had op beide maten, om die reden de opbrengst van de fosfaatrechten veilig had moeten stellen ten behoeve van beide maten en dus klager had moeten inlichten/betrekken bij bedoelde verkoop en niet had mogen volstaan met eenzijdig handelen ten gunste van de broer, te meer nu hij wist dat klager minderbegaafd is.

- betrokkene aldus zijn zorgplicht ernstig heeft verzaakt.

Betrokkene heeft deze standpunten van klager gemotiveerd weersproken.

5.6. De meest verstrekkende door het Tuchtcollege te beantwoorden vraag in dit verband is wanneer betrokkene heeft kennisgenomen van het door (c.q. namens) klager uitschrijven van de maatschap uit de Kamer van Koophandel. Indien dat moment is gelegen vóór het moment dat betrokkene kennis kreeg van het bestaan van het concept dan wel van de definitieve “Overeenkomst tot bedrijfsoverdracht” -ergens begin februari 2017- zou betrokkene ter zake een verwijt als door klager gesteld, kunnen worden gemaakt.

5.7. Naar het oordeel van het Tuchtcollege dient, alles in ogenschouw nemende, de hiervoor gestelde vraag in de voor betrokkene gunstige zin te worden beantwoord. Het Tuchtcollege heeft geen reden te twijfelen aan hetgeen betrokkene in dit verband heeft aangevoerd en gaat er dan ook van uit dat betrokkene, anders dan klager stelt, pas ná evengenoemde overeenkomst tot bedrijfsoverdracht kennis heeft gekregen van de uitschrijving door klager uit de maatschap bij de Kamer van Koophandel. Het Tuchtcollege neemt daarbij in aanmerking dat klager in dit verband niet verder komt dan te stellen “dat hij het niet meer weet”, gevoegd bij de blote bewering van de gemachtigde van klager dat “naar het hem bijstaat hij thuis nog over documenten beschikt die zijn standpunt ondersteunen.” Hierbij merkt het Tuchtcollege nog op dat de gemachtigde van klager in elk geval wel ruim voor februari 2017 op de hoogte was van het feit dat klager uit de maatschap zou vertrekken en hij kennelijk ook geen aanleiding heeft gevonden op dat moment zulks aan betrokkene te berichten. Naar het oordeel van het Tuchtcollege heeft klager aldus zijn standpunt niet aannemelijk gemaakt. Ook hetgeen klager overigens nog heeft aangevoerd, vormt voor het Tuchtcollege geen aanleiding om tot een ander oordeel te komen. Betrokkene heeft dan ook ter zake niet gehandeld in strijd met de zorgplicht noch is anderszins sprake van een handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt.

5.8. De slotsom is dat de klacht, zoals deze luidt na beperking ervan ter zitting van 1 oktober 2018, ongegrond dient te worden verklaard.

Het voorgaande impliceert dat de overige stellingen en verweren van partijen met betrekking tot de aanvankelijke overige klachtonderdelen buiten bespreking (kunnen) blijven.

5.9. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.10. Nu de klacht ongegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klager betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hem wordt gerestitueerd.

5.11. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna is vermeld.

6. DE BESLISSING

Het Tuchtcollege:

1. verklaart zich onbevoegd voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding wensen in te stellen of anderszins de civiele rechter willen adieren;
2. verklaart de klacht ongegrond;
3. bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa”, het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op

door mr. W. Brouwer, voorzitter, prof. mr. dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn en G.P. Vermeulen RA, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter en de griffier ondertekenend.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op:
Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 21 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 24 van laatstgenoemd Reglement.